

mennesker, der i forvejen har en dårlig moral. For moralen er, at det kan betale sig at begå kriminalitet, og det holder ikke. Det skal vi væk fra.

Da jeg skrev beslutningsforslaget, kom jeg i tanke om, hvorvidt der ikke er et eller andet i forvaltningsloven – tror jeg nok, det er, det kan være, det er et andet sted – med, at offentlige myndigheder har en pligt til at oplyse borgerne om deres pligter og rettigheder.

Jeg vil forfølge det under udvalgsbehandlingen af det her beslutningsforslag, for i virkeligheden burde politiet jo oplyse den kriminelle om, at når vedkommende er blevet sigtet, er retssystemet sådan indrettet, at selv om vedkommende går ud og fortsætter med at begå kriminalitet, så skal han ikke den dag, hvor dommeren har tid til at tage en lille sludder med ham, regne med at blive straffet for de forhold, han begår, efter at han er blevet sigtet første gang, for der er en mængderabat, som vi aldrig nogen sinde har set det før.

Det må vel være logisk med den forvaltningslov, man har her i landet, at man skal oplyse borgerne om, hvad deres retsstilling er.

Retsstillingen er, at er man først blevet sigtet, så kan man derefter begå al den kriminalitet, man har lyst til. Det giver en lille bitte smule mere, måske 10 pct., 15 pct., men hvad betyder det, hvis det er sådan, man har begået 100 gange så mange forhold? Det betyder ingenting.

Signalet er svagt, når man så prøver at negligere og latterliggøre det her med: Hvad så i sådan et slagsmål, hvor et knytnæveslag ville have givet 30 dage, skal to knytnæveslag så give 60 dage? Det er jo noget vrøvl. Det er jo én samlet handling. Det er én voldshandling. På samme måde skal man selvfølgelig heller ikke sondre mellem, om en indbrudstyv har smadret et vindue eller to vinduer for at komme ind i huset. Det er en og samme sag.

Så man skal lade være med at latterliggøre det her. Jeg synes, det er pinligt, at regeringspartierne og ministeren på den måde prøver at latterliggøre et problem, som er reelt.

Lad mig så vende tilbage til det, som kan være relevante indvendinger imod forslaget her. Det var både Venstre og De Konservative, der sagde, at forslaget er for firkantet. O.k. det er i orden. Det kan vi godt prøve at bløde op på. Spørgsmålet er bare: Tror hr. Helge Adam Møller og fru Birthe Rønn Hornbech, at forslaget var blevet vedtaget, selv om vi havde skrevet 30 gange så mange sider, hvor vi havde vandet det

her ud og taget alle mulige forbehold og undtagelser? Nej, det var det ikke.

Der er et flertal her i Folketinget, der ikke vil være med til, at der skal strammes op på det her område. Der er et flertal i Folketinget, der ønsker at fastholde signalet til de kriminelle: Det kan betale sig at begå kriminalitet. Er man først blevet taget for et forhold, skal man se at få begået den kriminalitet, man kan nå, inden man står foran dommeren, for straffen er stort set den samme.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg synes altså ikke, hr. Tom Behnke skal slippe om ved at sige det her med, at det gælder om at begå så meget kriminalitet som muligt. Hvordan skulle det hænge sammen? Skulle det så være billigere at stjæle 20 biler end at stjæle 3 biler? Hvis man først har begået noget kriminelt, er det så smart at skynde sig at begå noget mere? Får man så en lavere straf?

Sådan er det jo ikke. Det er ren retorik, og det holder ikke. Når der bliver idømt en straf, tager dommeren hensyn til helheden, og det mener vi at dommeren skal blive ved med at gøre.

Så siger hr. Tom Behnke, at i det her samfund er der mangel på konsekvens. Man skal bare begå kriminalitet. Det er endnu en ting, som heller ikke holder i byretten, om man så må sige. Når man ser på vores retssystem, når man laver sammenligninger med andre lande, så ligger Danmark som nummer tre, med hensyn til hvor hårdt vi straffer voldskriminalitet; overgået af Rusland og Grækenland.

Men de lande, vi altså overgår, hvor vi straffer hårdere, er England, Frankrig, og hvad ved jeg. Så derfor holder det ikke, når hr. Tom Behnke og andre siger, at vi har et retssystem, som bare giver lov til at begå kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kvitterer for, at hr. Tom Behnke er enig med mig i, at vi mangler konkret viden om det her område.

Men så synes jeg, det var noget overraskende, at et af hr. Tom Behnkes eksempler var en situation, hvor der var begået en rettergangsfejl i byret nr. 2, hvorefter byret nr. 3 ikke kunne reparere på den rettergangsfejl. Der synes jeg, at hr. Tom Behnke i højere grad skulle prøve at holde sig til om ikke sandhedens smalle sti, så i hvert